

Subiecti termino psonali cuius p̄dicato
essentia ut solus pater est deus.
Hec sit p̄cedēda trinitas ē sol⁹ de⁹
An hoc sit vera p̄f est solus deus
DI. XXII
An deus sit nominabilis.
An aliqd nomē pp̄tē pueniat sō vl
ota noia s̄ ip̄o trāsumptiue dicāf.
An deus sit nominādus vno nomē
tū vel pluribus vel etiam oibus.
Quō sumit nūc⁹ nomē lra postōz
DI. XXIII
Quō differat hec noia. cēntia. substi
fictia. substantia. p̄sona. ⁊ hec greca
v̄ya. v̄yofis. hypostasis. p̄sopon
An nomē p̄sonē pp̄tē dicat⁹ diuinis
An hoc nomē p̄sona significet sub
stantiam vel relationem.
An hoc nomē p̄sona i diuinis pl̄r p̄dicet⁹
DI. XXIII
An vnitās sit i diuinis vt de⁹ possit di
u. i diuinis sit aliqd nūc⁹ (ci de vn⁹
An nūc⁹ in diuinis aliqd ponat.
An nota numeralis in diuinis si
gnificet essentia vel notionem.
An noia significancia vnitatē ⁊ plura
litatē p̄dicent aliqd positue in deo
vel tremouēdo tū vt in lra dicat⁹
Quō noia pluralitati amera se habe
ant in diuinis.
An hoc nomē trinitas qd̄ p̄sequit
p̄tatan q̄t collectiū sit cēntiale.
DI. XXV
De diffinitōe p̄sonē quā p̄tē boet⁹.
An p̄sona vniuoce dicat⁹ deo ⁊ de
Creaturis.
De cōitate p̄sonē respectu diuinariū
An tres p̄sonē sint (personarū.
tres res vel tres entes.
DI. XXVI
An hypostaf sit i diuinis qd̄ ibi signi
ficat⁹ abstract⁹ ⁊ intellectū p̄sona (sicut
lib⁹ pp̄tētib⁹ remaneat hypostaf
An relatiōes sint i diuinis (ses distictē
An sol⁹ relatiōib⁹ origis p̄sonē distictē
De nūero relatiōnū notionū (quāf
et pp̄tētatū ⁊ qualibet differant.
DI. XXVII
Qualit⁹ pp̄tētatē i diuinis ad inui
cem differētēs fm̄ diuersos sanctos
diuersimode assignent.
An pp̄tētatē ⁊ relatiōes fm̄ intel
lectū p̄cedāt opatiōes p̄sonales vl
An x̄p̄s sit pp̄tē i diuinis. (cōuērsō
An x̄p̄s dicit⁹ cēntialit⁹ vl p̄sonalit⁹
An solus filius sit dicendus x̄p̄s.
An x̄p̄s ip̄onēt respect⁹ ad creataz
DI. XXVIII
An nascibilitas sit notō l̄ pp̄tētatē p̄f
An nascibilitas sit pp̄tētatē p̄sonal
An id sit imago fm̄ diffinitionem.
An imago in diuinis essentialit⁹ vel
personalit⁹ dicat⁹.
An imago pueniat p̄sonalit⁹ soli filio.
DI. XXIX
An vna p̄sona sit p̄ncipiū alteri⁹
An p̄ncipiū dicat⁹ vniuoce deo ⁊ p̄
ctu diuine p̄sonē. ⁊ create ⁊ cui cōuē
An eadē notione pater ⁊ (n̄iat p̄ p̄tē
filius sint p̄ncipiū sp̄sū sancti.
An p̄f ⁊ filius sit vniū p̄ncipiū sp̄sū sc̄i.

DI. XXX
An aliqd dicat⁹ de deo ex tpe.
An noia q̄ dicat⁹ de deo ex tpe signifi
An noia relatiua q̄ (cēt diuina cēntia
de deo dicunt⁹ ex tpe ponāt aliquaz
relatiōē realit⁹ existētē in deo.
DI. XXXI
An equitas in diuinis aliqd ponat
De appropatiōe i cōi ⁊ quō cēntialia
attributa p̄sonis diuinis appropriat⁹
De appropatiōe hylarū.
De appropatiōe augustinū.
Quō intelligat illud Augustini. oīa
vnum p̄pter patrem ⁊c.
DI. XXXII
An pater diligit filiū sp̄sū sancto.
An pater diligit se sp̄sū sancto.
An pater ⁊ filius nos sp̄sū diligit
An pater sit sapiens sapia genita.
An filius sit sapiens sapia genita
DI. XXXIII
An pp̄tētatē p̄sonarū sint diuina et
An pp̄tētatē sint ip̄e p̄sonē (sentia
An pp̄tētatē sit i p̄sonis ⁊ in cēntia.
An de pp̄tētatē p̄p̄tē p̄dicari ad
lectiua essentialia ⁊ p̄sonalia.
An de numero notionū liceat di
uersimode opinari.
DI. XXXIII
An res essentia sit persona ⁊ cōuērsō
vel aliud natura ⁊ aliud res nature
An possit dici tres p̄sonē vniū cēntie.
Quō appropriat⁹ patri potētia filio
sapientia. bonitas sp̄sū sancto.
An de deo possit aliqd trāslatiue dici
An quibus rebus sit deus trāslatiue
nominandus ⁊ a quibus nō.
DI. XXXV
An in deo sit scientia.
An de⁹ hēat tū sui sciam ⁊ etiā alioz
An deus de alijs a se habeat p̄
p̄tē ⁊ certam sciam.
An scia dei sit vnitā n̄e scientie.
An scia dei possit dici vltis vl p̄ricula
ris ⁊ potētia ⁊ i bitū sicut n̄a scia.
DI. XXXVI
An deus cognoscat singula.
An deus cognoscat mala.
An in deo sunt ea que ip̄e nouit.
An idē rerum sunt.
An sint plures idee vel vna tū.
An oīm rerum idee sint in deo.
DI. XXXVII
An deus sit in oibus rebus.
Quot modis deus d̄ esse in re⁹
An deus sit vbic⁹.
An sol⁹ deo pueniat esse vbic⁹ an
possit alteri conuenire.
An esse vbic⁹ deo pueniat ab etho.
An angelus sit in loco.
An vn⁹ angel⁹ possit sit eē i plib⁹ loc⁹
An plēs āgeli possint eē i vno loco sit
An angelus moueat.
An angel⁹ motu suo p̄tēscat mediz
An mot⁹ angeli sit in tpe vel in nūc.
DI. XXXVIII
An scia dei sit causa rerum.
An vn⁹ de⁹ oīa vniuoce cognoscat.
An scia dei sit enūciabilem.
An scia dei sit eoz que nō sunt
An scia dei sit contingentū.

DI. XXXIX
An de⁹ possit nō scire illud qd̄ scit.
An de⁹ possit scire illud qd̄ nescit vel
An de⁹ sciat infinita. (plura q̄ sciat
An id sit in deo. p̄uidencia fm̄ rem
An p̄uidencia sit omnium.
DI. XL
An p̄destinatio sit aliquid in crea
tura vel tū in deo.
An id notat p̄destinatio i deo. Ad qd̄
An qd̄ sit p̄destinatio vtrū (referē
tū eoz que sunt.
De certitudine p̄destinatiois vtrū cert⁹
An id sit reprobatio fm̄ rem. (ta sit.
An vn⁹ de⁹ sit cā obduratiōis ⁊ exce
cations que reprobationi r̄dicant.
DI. XLI
An electio pueniat deo ab eterno.
De or. sic p̄destinatiois ad electōz qd̄
An p̄scia meritorū sit cā (illoz p̄cedat
p̄destinatiois ⁊ reprobatiois. (scōz
An p̄destinatio iuuenit⁹ ⁊ oīoib⁹
An deus sciat nūc⁹ offitē qd̄ olim scitit.
DI. XLII
An potentia deo pueniat vel nō.
An in deo sit vna potētia vl plures
An de⁹ possit qd̄d alteri ē possibile.
An de⁹ possit facere impossibilia.
An aliqd sit simplr impossibile pol
sibile fm̄ cās inferiores ⁊ superiores.
DI. XLIII
An potentia dei sit infinita.
An oīo potētia dei sit creature cōtētib⁹
An de⁹ op̄et de necessitate nature sue.
An de⁹ op̄et ex necessitate. (sue iusticie
DI. XLIII
An de⁹ singlas res possit facere meliores
An de⁹ potuerit facere meli⁹ ip̄m vniū
An excellētissimas creatuz (uētum.
ras. sciam x̄p̄i ⁊ b̄tām v̄ginē potue
rit facere meliores q̄ fecerit.
An qd̄d de⁹ est potuit facere nō possit
DI. XLV
An in deo sit ponere voluntatē.
An vn⁹ voluntas dei sit ip̄sua tū sicut
obiecti vel etiam alioz.
An voluntas dei sit cā oīm eoz q̄ sunt
qd̄ evolūtas signi ⁊ voluntas b̄n̄placit⁹
DI. XLVI
An de⁹ velit oēs hoīes saluos fieri.
An mala fieri sit bonū.
An malū sit de p̄fectione vniuersi.
An deus velit mala fieri.
DI. XLVII
An vn⁹ b̄n̄placit⁹ sit efficacit⁹ ip̄sacit⁹
An vn⁹ p̄ter voluntatē dei aliqd fiat.
An illud qd̄ sit p̄ter voluntatē dei obitē
An qd̄ sit p̄ter voluntatē q̄ voluntatē
dei possit et⁹ p̄cepto subiacere.
DI. XLVIII
An voluntas hoīs voluntati diuine p̄for
An qd̄ trāscat p̄ncipiū (mari possit
p̄formitatē b̄n̄ne voluntatē ad diuina
An ad illā p̄ncipiū p̄formitatē oēs te
An teneamur p̄formare volūz (nēantē
tātē n̄a ⁊ voluntati diuine etiā i volūto

Explicit p̄blemata sancti
Thome sup̄ p̄mo libro sen
tentiarum. numero. ceteri.